

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 43	Utgitt 14 oktober	1943
--------	-------------------	------

Innhold.	Side
Skr. om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Sætre i Hurum	601
Forordn. om oppløsning av arbeidsforhold ved klesvaskerier m.v.	601
Lov om vaksinasjon	602
Midlert. lov om tillegg til lov om lægers rettigheter og plikter	604
» om adgang til å utøve håndverksvirksomhet	605
Lov om endring i lov om margarin og margarinost m. v. ..	605
» om tillegg til lov om skogvern	606
» om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger	606

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

21 aug.

Med dette gjør en bygningsloven av 22 februar 1924 og brannloven av 15 august 1908 gjeldende for Sætre i Hurum herred, Buskerud fylke, innenfor disse grensene:

Grensen begynner ved sjøen (Oslofjorden) i delet mellom Røyken og Hurum, følger dette dele inntil det krysses av fylkets kraftledning, danner her vinkelen og går i rett linje i sør-sørøstlig retning til Slingrebekk bru hvorfra grensen fortsetter i sørøstlig retning i rett linje til plassen «Bråten», tilhørende Engene fabrikker, herfra går grensen i rett linje i mer østlig retning til eiendommen «Skjerlaget» (driftsbestyrerbolig) og videre i samme retning til sjøen; grensen går så tilbake til utgangspunktet etter strandlinjen. Inkludert i brann- og bygningsdistriktet er også de øyer, holmer og skjær som måtte grense til det foran beskrevne område.

De beskrevne grenselinjer er inntegnet på et kart som er oppbevart i departementet.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

4 oktbr.

Oppløsning av arbeidsforhold ved klesvaskerier m. v.

I medhold av § 1 i forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør, slik denne lyder etter lov av 20 mai 1943, fastsettes at oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) ved klesvaskerier med

- 4 oktbr. mer enn 10 arbeidstakere, ved losse- og lastearbeid i hamner og ved tekniske avdelinger i og distribusjon av aviser, for å være gyldig trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling etter de nærmere regler i nevnte forordning.

Oslo 4 oktober 1943.

J. A. Lippestad.

7 oktbr. **Lov om vaksinasjon.**

Nr. 1. § 1. Alle barn som er født etter 1 januar 1942, skal være vaksinert mot kopper innen utgangen av det kalenderår som følger etter fødselen.

Alle barn skal revaksineres i sitt 10 leveår.

Helserådets ordfører kan gi utsettelse i inntil to år med vaksinasjonen hvis barnets helse krever det.

§ 2. Medisinaldirektøren kan gi påbud om at personer som på grunn av sitt yrke eller av andre grunner er særlig utsatt for smitte, skal vaksineres eller revaksineres mot kopper.

Ved truende koppefare kan slikt påbud også gis for alle som oppholder seg i eller reiser til visse strøk eller landsdeler, eller om nødvendig for hele landet.

§ 3. Medisinaldirektøren gir nærmere regler om fritak fra påbudt vaksinasjon og revaksinasjon av helbredshensyn eller annen tvingende grunn.

§ 4. Enhver plikter å framstille seg til påbudt vaksinasjon eller revaksinasjon og til nødvendig ettersyn av anslaget.

Foreldre eller foresatte plikter å sørge for at mindreårige møter fram.

§ 5. Offentlig vaksinasjon skal ordinært foregå minst 1 gang om året i hver kommune, med mindre Medisinaldirektøren treffer annen bestemmelse.

Ved truende koppefare kan Medisinaldirektøren bestemme at ekstraordinær offentlig vaksinasjon skal settes i gang snarest mulig i visse kommuner eller landsdeler eller i hele landet.

Tid og sted for den offentlige vaksinasjon fastsettes av helserådets ordfører.

Ved ordinær og ekstraordinær offentlig vaksinasjon skal alle som ønsker det ha adgang til å bli vaksinert eller revaksinert uten betaling og få attest om utfallet.

§ 6. I byene skal helserådets formann utføre den offentlige vaksinasjon eller sørge for at den blir utført av en annen læge som han antar. Ved ekstraordinær vaksinasjon kan han anta hjelpevaksinatorer i den utstrekning det er nødvendig.

I landdistrikter antar fylkesmannen læger eller hjelpe-

vaksinatorer til å utføre vaksinasjonen og fastsetter deres 7 oktbr. distrikter. Om nødvendig kan han pålegge helserådets for- Nr. 1. mann å utføre vaksinasjonen.

§ 7. For utførelse av offentlig vaksinasjon har helserådsformenn, antatte læger og hjelpevaksinatorer krav på en av Medisinaldirektøren fastsatt godtgjørelse. I byene kan ordføreren og i landdistriktene fylkesmannen fastsette en høyere godtgjørelse hvor stedlige forhold gjør dette påkrevd.

Godtgjørelsen og alle andre utgifter ved offentlig vaksinasjon utres av vedkommende by eller fylkeskommune, med mindre departementet treffer annen bestemmelse. Departementet kan bestemme at utgiftene til ekstraordinær vaksinasjon helt eller delvis skal overtas av staten.

§ 8. Vaksinasjon og revaksinasjon må bare utføres av læger og antatte hjelpevaksinatorer.

Til hjelpevaksinatorer må bare antas personer som har fått nødvendig opplæring etter bestemmelser som Medisinaldirektøren fastsetter.

Alle læger og antatte hjelpevaksinatorer plikter på forlangende å utføre ekstraordinær offentlig vaksinasjon mot fastsatt godtgjørelse. Medisinaldirektøren kan pålegge jordmødre, sykepleiersker og andre skikkete personer å utføre ekstraordinær vaksinasjon som hjelpevaksinatorer.

§ 9. Helserådets formann fører tilsyn med all vaksinasjon og revaksinasjon i kommunen, derunder også med at påbudt vaksinasjon og revaksinasjon etter §§ 1 og 2 blir gjennomført. Om nødvendig kan han i den anledning kreve opplysninger fra folkeregistret eller fødselsregistret.

For reiser i anledning av tilsynet har helserådets formann krav på vanlig skyssgodtgjørelse av staten og kostgodtgjørelse av vedkommende by- eller fylkeskommune.

§ 10. Medisinaldirektøren kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov, derunder også om de forføyninger som av helsemessige grunner skal treffes overfor den som blir fritatt for eller unndrar seg påbudt vaksinasjon.

§ 11. Medisinaldirektøren kan gi bestemmelser om tvungen vaksinasjon, innpodninger eller innsprøytninger mot andre farsotter enn kopper, undersøkelse av personer ved blodprøver eller andre framgangsmåter i anledning av smittsom sykdom, og avlusing eller annen rensing av personer for utøy.

§ 12. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne lov eller i forskrifter som er utferdiget i medhold av loven, eller som unnlater å etterkomme pålegg som gis av offentlig myndighet med heimel i loven eller forskrifter som nevnt, straffes med bøter.

- 7 oktbr. § 13. Følgende bestemmelser oppheves:
 Nr. 1. Forordning av 3 april 1810 angående vaksinasjon.
 Kanselliplakat av 19 november 1811 om tillegg til forordning av 3 april 1810.
 Kongelig resolusjon av 21 mars 1817 om honorar for vaksinasjon.
 Lov av 19 april 1851 om skyssgodtgjørelse for vaksinasjonsreiser m. m.
 Midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon.

Oslo 7 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Fung. sjef for Innenriksdepartementet.

F. Thrana.

- 7 oktbr. Midlertidig lov om tillegg til lov av 29 april
 Nr. 2. 1927 om lagers rettigheter og plikter.

§ 1. Den som vil utøve lægevirksomhet som spesialist i en bestemt sykdomsart, må ha særskilt godkjenning av Innenriksdepartementet. Departementet avjør hva det i denne lov forstås ved lægevirksomhet som spesialist.

Den som før denne lovs ikrafttredelse er godkjent som spesialist av Den norske lægeforening (no Norges lægeforbund) trenger ikke å søke ny godkjenning.

Læge som ikke er godkjent som spesialist, må ikke bruke benevnelse eller betegnelse som peker hen på en spesialitet.

§ 2. Innenriksdepartementet kan i samråd med Norges lægeforbund gi forskrifter om vilkårene for å bli godkjent som spesialist etter § 1.

§ 3. Til å avgi innstilling om godkjenning av spesialister og ellers bistå departementet ved håndhevelsen av denne lov kan departementet i samråd med Norges lægeforbund oppnevne en eller flere læger for hver gren av lægevitenskapen som det er tale om å anerkjenne som fagområde for spesialister. Den eller de som oppnevnes er pliktig til å motta oppnevnelsen og til å følge de forskrifter som departementet gir om virke og tjenestetid.

§ 4. Med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder straffes den som uten heimel i denne lov utøver lægevirksomhet som spesialist eller under lægevirksomhet bruker benevnelse eller betegnelse som peker hen på en spesialitet, eller som medvirker til det.

Oslo 7 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Fung. sjef for Innenriksdepartementet.

F. Thrana.

Midlertidig lov om adgang til å utøve håndverksvirksomhet. 7 oktbr. Nr. 3.

§ 1. Næringsdepartementet kan når særlige forhold gjør det påkrevd, bestemme at visse håndverksarbeider kan utføres av den som får departementets tillatelse til det, uten at lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 gjelder for virksomheten.

Tillatelse gis på de vilkår departementet fastsetter og kan når som helst kalles tilbake.

Departementet kan gi regler om regulering av og kontroll med håndverksvirksomhet som utøves med heimel i denne lov.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer vilkår som er fastsatt i medhold av § 1, annet ledd, eller bestemmelser som er gitt med heimel i § 1, tredje ledd, straffes med bøter.

Påtale finner bare sted etter begjæring fra departementet.

§ 3. Denne lov gjelder til utgangen av 1944.

Oslo 7 oktober 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

E. Blehr.
Sjef for Næringsdepartementet.

F. Thrana.

Lov om endring i lov om margarin og margarinost m. v. av 24 juni 1931. 7 oktbr. Nr. 4.

I lov om margarin og margarinost m. v. av 24 juni 1931 skal § 9, første ledd, lyde:

Margarin og kunstmult som holdes til salgs eller fordeling, sendes, utstilles eller utdeles som vareprøve, innføres eller utføres, skal være anbrakt i ny emballasje. Vedkommende departement kan dog tillate at brukt emballasje brukes på ny og kan sette de vilkår for sånn bruk som finnes påkrevd. Emballasjen skal parallelt med bunnen være påtrykt et rødt band og på de to motsvarende sider ordet margarin eller kunstmult i størrelse og form som departementet bestemmer.

Oslo 7 oktober 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.
Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

7 oktbr. **Lov om tillegg til lov om skogvern av 12**
 Nr. 5. februar 1932.

§ 1. Skogstyret kan bestemme at inntil en femtedel av kulturavgiften kan anvendes til dekning av skogbrukets tilskott til Norges bondesamband.

§ 2. For den del av kulturavgiften som blir innkrevd etter § 1, gjelder ikke skogvernlovens regler om fritaking for innbetaling av avgift og om plikt til å utføre kulturarbeid.

§ 3. Skogstyret kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne lov.

Skogstyret kan unnta fra loven enkelte fylker eller deler derav, samt mindre kulturavgifter.

Oslo 7 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

7 oktbr. **Lov om tillegg til lov om tvungen avstå-**
 Nr. 6. **else av grunn m. v. til anlegg av elektriske**
kraftledninger av 23 juli 1894.

I lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger av 23 juli 1894 tilføyes som ny § 5:

§ 5. Uten tillatelse etter § 1 kan det kreves avstått grunn og rettigheter for anlegg av elektrisk kraftledning når det ved skjønn godtgjøres at dette er nødvendig for at eier av hus, gårdsbruk og liknende på tjenlig måte kan oppnå tilknytning til et ledningsanlegg, og avståingen kan gjennomføres uten vesentlig ulempe for grunneieren eller rettighets-haveren.

Skjønnnet fastsetter samtidig erstatningen for avståelsen og for skade eller ulempe av slik art som nevnt i § 2.

Oslo 7 oktober 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hustad.

Sjef for Arbeidsdepartementet.

F. Thrana.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.